

nosorog. Angleža sta povezala oba zamorca skupaj, ju odela in jima dala v roke kol, ki bi naj posnemal nosorogov rog na sredini nosu.

Ni trpelo baš dolgo, ko se je razleglo iz trnjeve gošče lomastenje, kakor bi se bližala ogromna žival in jezno pihanje, kakor razodeva skrajno ogorčenost nosorog. Pri tem pojavu so na mah utihnili zamorci, nategnili ušesa in si nekaj skrivnostno namignili. Že so bili vsi pri ognju in vsak je potegnil kot baklja goreč kol in te so metali z divjim kričanjem v smer, iz katere se je bližala nevarnost.

Kakor strela iz jasnega se je približal resnični nosorog iz strani, kjer sta sedela pred šotorom kakor zid prebledela Angleža. Ko so zapazili zamorci, da grozi tudi gospodoma nevarnost, so navalili s plamenicami z vso neustrašenostjo na nosoroga, ki je ogrožal oba Angleža, in ga res prepodili s tuljenjem ter metanjem plamenečih ogorkov. Pravi nosorog je ubral svojo pot ter izginil v noč, treba je bilo posvetiti v beg še drugemu, ki je še vedno lomastil po grmovju ter pihal proti ognju. Črni junaki so se lotili zveri s podvojeno srditostjo in že so leteli ogorki na odejo obeh v nosoroga preoblečenih strežajev. V strahu, da se ne bi opekla in še zgorela, sta pognala proč že tleči odeji in kriknili v zamorščini, kedo in kedaj da sta in naj prenehajo z metanjem ognja. Ko so zapazili zamorci pretvorbo nosoroga v dva vpijoča človeka, so za trenutek kar ostrmeli, baklje so jim popadale iz rok, nato so pa zagnali grozen krik in jo ubrali vsi z zverinsko strahotnim tuljenjem v pragozd.

Prizor pobega se je dolgal s tako bliskavico, da nista utegnili zaustaviti preplašene zamorske družbe ne Angleža in ne črna strežaja. Na vrnitev spremstva sta čakala raziskovalca zastonj celo noč, cel drugi dan in še eno noč. Zamorcev ni bilo več nazaj in kaj je preostalo Angležema drugega, nego kreniti na povrat iz džungle, koje mikavosti sta jedva okusila. Iz šale se je rodila bridka resnica. Zamorci se niso ustrašili nosoroga, pač pa — strašne prikazni, ki je bila ob enem zver in človek!

*

Navidezna smrt.

James Braid, odkritelj prikazni umetnega uspavanja (hipnoze), pripoveduje ta-le slučaja navidezne smrti, ki sta dokazano resnični:

Na dvoru Rundjeet Single v Indiji je živel fakir. Posedal je nad seboj tako moč, da se je pustil živ zavezati v vrečo. Vrečo s fakirjem vred so porinili v izdolbino v zid in luknjo zazidali. Da bi bila vsaka prevara izključena, so zazidano odprtino zapečatili ter skrbno zastražili. Po preteku nekaj tednov so odprli luknjo. Iz razvezane vreče so izvlekli na videz mrtvega fakirja, ki ni dajal niti najmanjših znakov življenja. Odstranili so mu vosek, s katerim je imel zamašeni nosnici ter ušesa, odprli usta, mu polili preko glave mlačne vode, položili na obe senci vročega testa ter namazali trepalnici

s surovim maslom. Po teh predpripravih so se pojavila po celem telesu cukanja, nagubana koža se je napela in fakir se je prebudil v življenje.

Angleški zdravnik dr. Cheyne iz Dublina je doživel skupno z dr. Baynardom in Skrinejem tale dokazani slučaj: Oberst Townsend je imel svoje telo tako v popolni oblasti, da je legel na hrbet in naenkrat sta mu začela počasneje bitij žila ter srce. Sčasom je prenehalo srce z bitjem in pojavila se je navidezna smrt. Po preteku pol ure so podržali pred oberstova usta ogleдалo, na katerem ni bilo opaziti niti trohice delovanja pljuč. Na videz mrtvi se je prebudil sam k življenju.

V očigled enakim slučaju, kot sta zgoraj navedena, tudi znanost ni mogla držati križem rok. Učenjaki trdijo, da je navidezna smrt pri človeku podobna prikazen, kakor je pri nekaterih živalih zimsko spanje. V slučaju navidezne smrti in zimskega spanja se zniža življensko delovanje na najnižjo stopnjo.

Isto prikazen kakor pri človeku in živalih je opaziti tudi pri rastlinah in posebno semenih. Dokazano je znanstvenim potom, da obdržijo nekatera semena, n. pr. pšenica, kaljivost okrog 200 let, a dalje nikakor ne. Nekateri so celo trdili, da je vzklila, vzrasla in obrodila pšenica, katero so našli v grobnicah egipčanskih faraonov, ki je bila stara nekaj tisoč let. Te trditve so bajke. Ko so pšenična zrna iz staro-egipčanskih grobov omočili z vodo, so se spremenila v kašo in razpadla.

Bistvo vsakega življenja je sprememba snovi, ki povzroča spremembo oblike pri rasti in spremembe energije pri pretvarjanju toplote, mehanične in električne energije. Vse te vzroke življenja je mogoče zmanjšati, nikakor ne popolnoma odstraniti, ker potem nastopi neizogibna smrt, iz katere ni telesne prebuditve v zopetno življenje.

Sadje ima ceno!

Stajersko sadje ima letos lepo ceno. Je to slučaj, ker je drugod sadja malo. Letos je dosti kupcev iz tujine. Ako bodo letos zadovoljni, bodo prišli k nam tudi tedaj, ko bo drugod sadja dovolj. Zato je potrebno, da vemo pravilno ravnati s sadjem, da ga pravilno spravimo in vlagamo. V ta namen služi Pričlova knjiga »Spravljanje, razbiranje, vlaganje, shranjevanje in razpošiljanje sadja.« Ta knjiga stane 16 Din. Enako bođe prav prišla knjiga od istega pisatelja »Amerikanski način sortiranja in pakovanja sadja«, po 5 Din. Sadje pa ima tudi za dom veliko vrednost, ako se prav z njim ravna. Letos bo tudi sadne pižaje malo, zato bo imela svojo ceno. Tudi tu je treba znati! Naročite si zato knjižico »Sadje v gospodinjstvu« za 24 Din in »Sadno vino in sadjevece« za 10 Din.

Druge poučne knjige za sadjarje so še sledeče: »Sadjarstvo«, 52 Din, »Breskev in marelica«, 10 Din, »Praktični sadjar«, 80 Din, »Slike najboljših hruške«, 10 Din, »Sadjarstvo za male«, 10 Din.

Vse te knjige naročite v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

Pacijent: Kam naj grem, gospod doktor, da ozdravim želodec in uredim prebavo?

Zdravnik: V Rogaško Slatino! Zahtevajte prospekte!

Gospodarska obvestila.

Borove štuks za korita, late, krajnike, škodle (šindeli) za strehe in vsake debelosti rezan les prodaja Gnilšek, Maribor, Razlagova ulica 25.

Vinsko sode različne velikosti prodaja Gnilšek, Maribor, Razlagova ulica 25.

Gospodarski tečaj Kmetijske zveze za ormoški okraj se vrši v nedeljo dne 7. septembra po rani službi božji v Katoliškem domu v Ormožu. Spored tečaja: 1. O davščinah: kako se preračunajo, kedaj zapadejo, navodila za znižanje davkov vsled elementarnih nezdod itd. 2. Kmetijsko strokovno predavanje. 3. O sedanjem položaju kmetijstva in kmetijskega stanu. Kmetijska stanovska organizacija. — Predavajo strokovnjaki iz Maribora in iz Ptuja. Člani Kmetijske zveze ormoškega okraja, pridite v velikem številu na svoj gospodarski tečaj!

Nekaj

iz ruskega gospodarstva.

Avstrijski ministrski uradnik dr. pl. Panc je nedavno govoril na Dunaju v klubu za kmetijstvo o gospodarskih razmerah v Rusiji. Ker je mož bržkone dobro poučen, nas mora zanimati, kar je vedel povedati novega. Pred veliko vojno že je hotel ruski minister Stolipin v Rusiji ustvariti kmetijski stan podoben kmetu na zapadu. Do tiste dobe je kmetstvo polje bilo last vaške zadruga, mira. A Rusija je prevelika in kar je Stolipin dosegel, je bila malenkost vpričo neštivilne ljudske množice, ki je hotela grude. Od l. 1906 naprej so začeli med ljudstvo deliti cesarska in državna posestva; mnogo ljudi se je selilo v Sibirijo, ali vse to ni še zaleglo. Kmetstvo zemljišče je bilo naprej zadržna last. Mir je vsakih 12 let nanovo delil zemljišče med ljudi, ki so ostali nekaki najemniki ter na grudo nikakor niso bili navezani. V teh razmerah je Leninovo geslo: »Vzemite, kar se vam je oropalo!« — našlo popolen odmev. S fronte so se vsipali kmetje domov, poklali vse veleposestnike in delili njihova zemljišča. Kmetom ni bilo za komunizem, bilo jim je za polja. Prevrat je bil v polnem tiru in nasprotnika revolucije Kolčak ter Wrangel sta kmete šele prav tirala v prevrat, ker sta hotela veleposestvu vrniti, kar se mu je bilo od kmetov odvzelo. Kmet je postal pristaš revolucije, ko mu je ta obetala bogatega plačila. Saj so se tudi v drugih državah v kmetu vzbujale socijalistične misli, ko se jim je obetalo zemljišče veleposestnikov.

Mali posestnik prideluje zase in za svojo družino, za izvoz dela le veleposestvo. Ko so se v Rusiji veleposestva strla, je nehal izvoz. Od malega posestnika, ki ni imel ne orala ne konja, država ni mogla ničesar zahtevati, zato so se ustanovljala državna gospo-

darstva: kolhozi, državna veleposestva, kjer so gospodarili kmetijski veščaki, država pa je dajala velikanske podpore, vkup približno 2,922,000.000 šilingov (1 avstrijski šiling je 8 Din). Zdaj obstoja v Rusiji 50 kolhozov, ki obsegajo povečini 40.000 do 50.000 ha; največji: »kolhoz gigant« obsega 130 tisoč ha zemlje in dela s 640 traktorji. Vlada misli delati, kakor se dela morebiti v Kanadi od najnaprednejših farmarjev. Tako hoče dobiti blaga za izvoz, iz izvoza pa sredstev za državno gospodarstvo. Kmete se z neznosnimi davki in šikanami sili k združenju v gospodarskem komunizmu, tako da je zdaj že 4,6 milijonov ha polja izročnega komunam. Ko pa kmetje v komunizmu povečini ne pripeljejo s seboj potrebne živine in nimajo potrebnega orodja, mora država zdaj to združevanje nekoliko odlagati. Ljudstvo s tem socializiranjem zapade sužnosti. Domovi kmetov razpadajo in se podirajo, za delavce pa se grade kasarne. Rusija pada nazaj v razmere starega suženstva. Veščaki mislijo, da bo novi red dvignil produkcijo. Kdorkoli bi se upiral, ga bodo strli. Vsa Rusija postane tako velikansko veleposestvo in bo — morebiti — proizvajala več kakor pred vojno, ker se bo delavcu od države meril in rezal kruh in se ga menda že sedaj pita z rodo kašo, ki se je skuhala v čisti vodi. Povdariti pa se mora, da se v Rusiji dela z modernimi stroji.

Rusija hoče čim več izvažati, zato določuje, koliko kruha, mesa, moke in jaje sme vsakdo na mesec porabiti, vse drugo se mora oddajati, kakor drugod med vojno. Zlasti se je Rusija zdaj vrгла na izvoz lesa. Angleška dobiva že vso lesovino iz Rusije in ne več iz Norveške in Švedske. Pred vojno se je v Rusiji pridelalo lesa 322.000 standardov (4,66 m eden), letos se hoče lesa dobiti 800.000 standardov. Vlada misli, da se bo delo napravilo za polovico ceneje, ako se dobi dosti strojev. Tako upa Rusija zmagati konkurenco in namerava po vsej Evropi napraviti svoja skladišča za lesovino. Za Avstrijo se

je na Dunaju že odprl lesni urad. Zdaj Rusija izvažna na Angleško, Francosko, severno Nemčijo in v Švico les za papirnice. Tu nastaja neka velika nevarnost. Rusija dela s sužnji, ki morajo biti zadovoljni z vsem, kar jim država ponudi, ako ne morajo zapasti lakoti, bi se morali proti takšni tekmi zlasti delavci sami postaviti. Izobraženstvo so poklali, 125 milijonov je v državi nezavednega ljudstva, ki nima voditelja in nima pouka, in to ljudstvo zapada popolni sužnosti. Kdaj se bodo tu razmere prevrnile in kdaj se bodo zavlele evropske velesile svoje dolžnosti, da gredo gasit, ko pri sosedu gori?

*

Cene in sejmska poročila.

Mariborski trg. Na mariborski trg v soboto dne 30. avgusta so pripeljali špeharji: na 29 vozov 51 komadov zaklanih svinj, 18 voz sena, 10 otave, 8 slame, 11 krompirja, 13 čebule, 3 zelja in 2 kumarce. Svinjsko meso je bilo po 15—28 Din, špeh 17—24, seno 65—75, otava 65—70, slama 45—55, krompir 0,75—2, čebula 1,50—2, zelje 1—5, kumarc 1—3, kokoš 30—45, piščanci 23—65, raca 20—30, gos 40—60, puran 50—70, pšenica 2—2,25, rač 1,50, ječmen 1,25—1,50, oves 1,25—1,50, koruza 2, ajda 2,50, proso 2,50, grah 8, česen 16, jabolka 2,50—6, hruške 4—10, slive 3—5, grozdje 7—14, mleko 2—3, smetana 12—14, surovo maslo 32—30, med 15—18.

Mariborsko sejmsko poročilo. Na sejmu dne 26. avgusta je bilo pripeljanih: 19 konj, 15 bikov, 136 volov, 360 krav in 29 telet. Skupaj 559 komadov. Povprečne cene za različne živalske vrste so bile: debeli voli 1 kg žive teže od 9 do 9,50 Din, poldebili voli od 7 do 7,75, plemenski voli od 6 do 7,25, bikli za klanje od 7 do 8, glavna krave debele od 6,75 do 7,50, plemenske krave od 5,50 do 6, krave-klobasarike od 4,25 do 5, molzne krave od 5,25 do 6,50, brajo krave od 5,50 do 6, mlada živina od 6,50 do 9 Din.

Mariborsko sejmsko poročilo. Na svinjski sejmu dne 22. avgusta 1930 se je pripeljalo 275 svinj in 1 koza. Cene so bile sledeče: mladi prašiči 5—6 tednov stari eden po Din 100—125, 7—9 tednov stari Din 180—250, 3—4 mesece Din 300—350, 5—7 mesecev Din 450—500, 8—10 mesecev Din 650—850, 1 leto 900—1000, 1 kg žive teže 11—13 Din, 1 kg mrtve

Samo 290 Din
obleka iz bombažaste tkanine!

Samo 380 Din
trpežna suknena obleka!

Samo 580 Din
zimska suknja iz debelega sukna! 1004/5

Razpoložljiva

Trgovski dom Stermecki, Celje št. 24

Kar ne ugaša, se zamenja ali vrne denar.
Zahtevajte takoj novi, veliki, ilustrirani cenik z več tisoč slikami, katerega dobite popolnoma zastonj!

teže 15—17 Din, koza 175 Din. Prodalo se je 156 svinj in koza.

Mesne cene v Mariboru. Volovsko meso od 16 do 20 Din, meso od bikov, krav in telet od 10 do 14 Din, telečje meso od 16 do 25 Din, svinjsko meso od 15 do 23.

Tretji avstrijski živalski sejem. V okvirju Wiener Herbstmesse 1930 priredi nižjeavstrijska gospodarska zbornica od 10. do 12. sept. na severni strani Rotunde tretjikrat živalski sejem, na katerem bo približno 100 konj ter 250 govede. Smisel te prireditve je pospeševati razširjenje plemenske živine in inozemstvu pokazati zmoglost avstrijskih vzrejovalcev. Kakor se vidi iz došlih prijav, se bodo udeležili letošnjega živalskega sejma v okvirju konjske razstave: zvezno ministrstvo poljedelstva in gozdarstva s kolekcijo plemenskih konjev iz zveznega zavoda plemenskih konjev, varnostna straža na konjih z večjim številom deželnih plemenskih konj, Dunajsko dirkalno društvo, gospodarska zbornica Burgenland in posamezne zadruge plemenskih konj iz Nižjeavstrijskega. V skupini govede bodo predvsem zastopane večje skupine iz Tirolskega in Vorarlberga, razven tega pridejo posamezne kolekcije iz Salzburga, Štajerske, Koroške in Nižjeavstrijske k razstavi.

Prva avstrijska semenogojna razstava. Nižjeavstrijska deželna gospodarska zbornica priredi v okvirju poljedelske in gozdarske razstave na Wiener Herbstmesse 1930 od 7. do 14. septembra s sodelovanjem ministrstva za poljedelstvo in gozdarstvo in z drugimi glavnimi osebami prvo avstrijsko semenogoj-

DR. O. ILAUNIG:

TATENBAH

ZGODOVINSKA POVEST.

Čez nekaj dni je javil grajski čuvaj Jurij Vamprecht grofu Filipu Brennerju kot poveljniku zaporov na Schlossbergu, da so privedli iz Maribora nekdanjega sluga grofa Tatenbaha Boltažarja Ribla. Dal ga je vkovati v železje, da se ga ne bi lotilo poželenje po poskusu pobega.

Okoli grofa Tatenbaha pa se je vedno bolj zoževala mreža, iz katere ni bilo več rešitve.

XX.

Tatenbahov branilec.

A vojni jim minister je
Takóte odgovoril:
K. Havliček.

Bilo je nekega večera začetkom marca leta 1670, ko so stopali po stopnicah velike hiše na Minoritskem trgu na Dunaju štirje plemeniti

37

gospodje v črnih žametastih plaščih, z jeklenimi meči ob strani, v prvo nadstropje. Krenili so proti mali dvorani, kamor jih je gospodar hiše kot svoje zaupne prijatelje večkrat povabil k tajnim razgovorom.

Ta hišni gospodar je bil cesarski državni minister in tajni svetnik Vaclav Evsebij knez Lobkovic in gospodje, ki so bili povabljeni na razgovor, so bili njegovi najbolj zaupni svetniki: grofje Montecucculi, Schwarzenberg, Lamberg, Nostic in kancler Hoher.

V dvorani so sedeli kot tajniki gospodje Abele pl. Lilienberg in Dorš.

Gospodje so sedli okoli okroglega mize, pokrite z zelenim prtom, na katerem je bilo pisalno orodje. Na mramornati mizici v kotu pa so bila postavljena različna okrepčila.

Nekaj trenutkov pozneje vstopi državni minister sam ter sede po kratkem pozdravu na zgornji konec mize.

»Gospodje,« povzame takoj besedo, »mi tvorimo danes vojni svet. V vojnem stanju smo, ni treba podrobnega razmotrivanja položaja. Tajna komisija, ki je bila zadnjič pod vodstvom kanclerja Hoherja v Gradcu, opisuje stanje kot zelo resno. Če se tudi ne sme verjeti vsaki govorici,

**Vsak mesec
Din 13:-**

bo plačal vsak kdor hoče
brati zanimive spise

KARL MAYA

ki bodo za jesen in zim
mo izhajali vsak mesec
en veleznimiv zvezek

po Din 13:-

Naročajte

v Tiskarni sv. Cirila,
Maribor. Koroška 7

no razstavo. Ta semenogojna razstava, ki se letos prvič vrši in katere se lahko udeležijo originalni semenogojni vzgojevalci, to so taki kmetovalci, ki si držijo gojni vrt, ima nalogo opozoriti kmetovalce na dobre semenogojstva in jim povedati vire, kjer dobijo visokovredna gojna semena. Na razstavi bodo gojne vrste od žita in okopavine in sicer zrna žita, rastline in klasne poskušne gojnih vrst, razven tega razstinski gojni pripomočki.

Sanatorij v Mariboru, Gosposka ulica 49, telefon št. 23-58. Najmodernejše urejen za operacije. Diatermija, višinsko solnce, tonizator, infrardeča žar-nica. Cene zmjerne. 581

Karl Mayjevi spisi.

Karl Mayjevih spisov novi zvezek in sicer III. knjige »Po divjem Kurdistanu«, je izšel. Cena 13 Din. Vsem čitateljem sporočamo, da bo sedaj za čas jeseni in zime izhajal Karl May tako, da bo vsak mesec nov zvezek izšel. Vabimo zato vse sloje, ki hočejo, da bodo knjigo točno dobili, da že zdaj naročijo tudi nadaljne zvezke. Tretja knjiga bo tudi zelo zanimiva. Imenovala se bo »Iz Stambula v Bagdad. Kdor še ni med naročniki teh spisov, mu svetujemo za zimski čas, da si jih oskrbi. Ne bo mu žal. Dosedaj so izšli torej sledeči zvezki Karl Mayjevih spisov:

I. Knjiga: »Križem po Jutrovem«

1. zvezek: Jezero smrti.
2. zvezek: Kako sem v Meko romal.
3. zvezek: Pri Šamarjih.
4. zvezek: Med Jezidi.

II. Knjiga: »Po divjem Kurdistanu«

1. zvezek: Amadija.
2. zvezek: Beg iz ječe.
3. zvezek: Krvna osveta.
4. zvezek: Med dvema ognjema (izide 1. sept.).

Vsak zvezek stane 13 Din. Posamezna knjiga (4 zvezki) vezana v polplatno stane 65 Din, vezana v platno 70 Din. — Naroča se pri Tiskarni sv. Cirila v Mariboru, Koroška cesta 5 in Aleksandrova cesta 6.

Au! Gost (domači hčerki): »Gotovo veliko pomagata mamici pri domačih opravkih?« — Hčerka: »O, nekoliko že. Danes sem jaz na vrsti, da preštejem žlice, ko boste vi odšli!«

Maribor. Na praznik Marijin dne 8. sept., popoldne ob petih nam bo Poselska zveza v Zadrugi gospodarski banki pokazala v svoji prireditvi, kako goji »Cvetina Borogradska« v srcu cvetko hvalečnosti in ljubezni napram starišem, ko nastopi službo pri grajskem oskrbniku, samo da reši očeta iz ječe. Vsi stariši in mladina dobrodošli v obilnem številu!

Svečina. Od severne meje prihajajo vesti, da se dela na narodnem in kulturnem polju s polnim parom. Katoliško prosvetno društvo je priredilo v nedeljo dne 24. avgusta v Svečini veliko narodno veselico v ogromnem prostoru pred grajsko kletjo, ki je pa bil ves s cvetlicami okinčan. Neumorno se je trudil predsednik gospod Francišek Šerbinek, da je tehnična stran prireditve izpadla nad vse pričakovanje dobro. Svečinci pač znajo zasnovati take veselice v velikem stilu. Navzoče občinstvo pa je vse elektriziral novi gospod šolski upravitelj Berce. Prvič je nastopil pod vodstvom gospoda upravitelja moški zbor (30 članov), ki je izvajal razne domoljubne pesmi v splošno zadovoljnost mogočne množice. Svečina vsestransko vidno napreduje in to po posebni zaslugi in neumornem prizadevanju novega gospoda šolskega upravitelja Jožefa Berce, ki je Svečino olepšal, zasadišči rože okoli šolskega poslopja, naredil je pred šolo novi prekrasni vrt z lično verando v sredini vrta, kar daje prostoru pred cerkvijo pestro sliko. Prosta zabava je trajala še v mrak v najlepšem razpoloženju, saj so se točila tam kaj najboljša izbrana svečinska vina. Blage-mu gospodu upravitelju Zöhreru pa gre posebna zahvala, da je že v tretjič dal na razpolago veličastne graščinske prostore za veselico. Vsem gospodom, ki so pokazali toliko požrtvovalnosti pri igri in zabavi, pa vsa čast, igralci pa so pobrali zaslužene latorike.

Fantovski tabor pri Sv. Lovrencu na Dravskem polju, ki se je vršil v nedeljo dne 24. avgusta, je jako lepo uspel. V nabito polni cerkvi je pridigoval in maševal vlč. g. dr. Jeraj. Zunaj cerkve pa se je vršil krasen fantovski tabor, ki so se ga udeležili fantje iz šestih župnij Dravskega polja. Otvoril je fantovski tabor domačin-bogoslovec, vodil pa ga je domači vlč. g. župnik Spindler, ki ima tudi glavno zaslugo, da je tabor tako odlično uspel. Na taboru je najprvo govoril dr. Jeraj

o sodobnih nalogah fantovske prosvete, za njegovim govorom pa so se nizali kratki in jedrnat mladeniški govori, deklamacije ter krasne pesmi, ki sta jih odpela domači pevski zbor in posebno lepo še hajdinski fantovski zbor. Dravsko polje se je zdramilo prvo in zbiralo navdušeno moško mladino pod katoliškimi in slovenskimi prapori.

Šoštanj. Prosvetno društvo priredi dne 7. in dne 8. septembra ob treh popoldne v Stomškovem domu dijaško akademijo. Spored je zelo pester in bogat. Poleg Bevkovega »Kajna« so na programu še deklamacije, recitacije, govor, pevske in violinske točke itd. — Vse, ki ljubijo mladino in njeno stremiljenje, k prireditvi iskreno vabimo! Bog živi!

Pišec. Prosvetni delavci v Pišecah so na delu. Kar dve igri so priredili v enem mescu. Dekleta so dne 20. julija postavila na pišečki oder »Nežko z Bleda« z uspehom, kakor ga še ni doživela igra s samo ženskimi vlogami. Vse vstopnice so bile razprodane in še je bilo povpraševanje po njih. Fantje pa so, kakor še nikdar, kar stoje Pišce, pokazali toliko korajže in navdušenja, da so pod vodstvom naših dijakov, kljub temu, da so morali hoditi k vajam iz celo po eno uro oddaljenih vasi, pripravili »Desetega brata« v 14 dneh in so uspeli, kakor ob premijeri dne 15. avgusta, tako tudi ob ponovitvi dne 24. avgusta naravnost sijajno. — Letos so obhajali Pišecani 25letnico, odkar je bil »Deseti brate« prvič igran v Pišecah. Kakor so si takrat globoko v spomin vtisnili gledalci vse prizore in osebe, posebno seveda Krjavlja, Desetega brata in Dolefa, tako se jih bo gotovo, smemo upati, tudi novi rod še dolgo spominjal.

Št. Ilj v Slov. goricah. Velika narodna slavnost se vrši na praznik dne 8. septembra popoldne. Če bi bilo tudi slabo vreme, ostane slavnost kakor je določena. V tem slučaju je dovolj prostorov na razpolago v Slov. domu in bivšem Súdmarkhofu. Prijazno vabimo vsa narodna društva iz Maribora in daljne okolice. Prijavljenih je že več pevskih društev, ki bodo nastopila. Tako se je prijaviло mlado narodno pevsko društvo iz Svečine, od koder bo sploh velika udeležba. Vspored bo zelo pester: Po dohodu vlaka iz Maribora bo pozdrav gostov na kolodvoru po akademiku g. Hancu. Ob cestih bodo stali slavoloki. Pred Občinskim domom (prej Súdmarkhof) bo pozdravil udeležence in društva prvi slovenski župan šentiljski gospod Thaler. Pri slavnosti sodeluje slovensko pevsko društvo »Maribor« in godba Katoliške Omladine iz Maribora.

Lepe tiskovine

za trgovce, obrtnike, urade, kakor tudi večbarvne razglednice, barvotiske in druge v svojo stroko spadajoče tiskavice v latinici in cirilici

izvršuje

hitro, solidno in po najnižjih cenah

Tiskarna sv. Cirila

v Mariboru

Koroška c. 6

Čekov. račun št. 10.603

Telefon interurb. št. 2113

vendar so podani glede grofov Zrinjskega, Nadasdyja in Frankopana vsi znaki izdajstva. Ne smemo zamuditi niti ure, drugače imamo opravke z Zgornjo Ogrsko.»

»To menim tudi jaz,« poseže vmes Montecucculi, izkušen vojskovodja, »nič več odlašati, nič več se pogajati. Voja zoper upornike: to mora sedaj biti geslo.«

»Vendar,« pripomni Hoher, »sem mnenja, da se ne sme postopati prena-glo, ampak se mora še nekaj časa čakati, da se ti strupeni elementi sami med seboj uničijo. Znano nam je, da v taboru ogrskih nezadovoljnejšev ni edinosti, marveč sta Zrinjski in Nadasdy drug na drugega ljubosumna ter si v marsičem nasprotujeta.«

»Da,« pravi grof Nostic, »med seboj se pričajo ter si nasprotujejo, zoper cesarja pa so vsi edini.«

»Vi gospodje, delate s peresom,« reče Montecucculi kanclerju Hoherju, »vi ste previdni in zato počasni v izvrševanju svojih načrtov. Mi pa, ki nosimo meč, rajši presekamo voz, če se ne da hitro razvozlati. Zarotnikom se je dalo dosti časa, da se spametujejo, zdaj je treba proti njim odločno in hitro delati.«

»To mislim tudi jaz,« poseže vmes grof

Schwarzenberg, »nič več prizanesljivosti, nobene milosti za ogrske zločince.«

»Ne, gospodje,« povzame minister besedo, »dva pota sta, pot milosti in strogosti, prvi je nedvomno najboljši in treba se ga je držati, dokler je sploh mogoče. Nedavno je bil pri meni škof iz Zagreba ter se je potegoval za Zrinjskega, češ, da je le zaradi tega tako vznevoljen, ker ni bil nikdar odlikovan. Naj bi se škofu dalo zagotovilo, da bo grof Zrinjski pomiloščen, ako se takoj uda.«

»Se strinjam,« vzklikne kancler Hoher, »toda mislim, da v tem zagotovitvi ne sme biti govora o milosti. To bi namreč po mojem mnenju naprotovalo dostojanstvu vladarja, ki se vendar ne bo pogajal z izdajalci.«

»Gospod kancler mi govori iz srca,« zakliče Montecucculi, »mislim, da Zrinjskemu ni zaupati. Ali ni obljubil lani zvestobo ter je izdal Nadasdyja in vendar ni ostal mož beseda.«

»Ne morem glasovati za pot milosti,« pripomni Lamberger, »če se spomnim, s kakšno predrznostjo je izrekel grof pri odhodu v predsobl Njegovega Veličanstva besede: »Mene se še bodo bal. S temi besedami se je zapisal smrti.«

»Znano je,« reče grof Nostic, »da zahteva Zrinjski Hrvatsko zase in Sedmograško za svo-